

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 787/2016-128

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. februára 2017 o sťažnosti mesta Martin, Námestie S. H. Vajanského 1, Martin, zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Kubinom, advokátska kancelária, Dentons Europe CS LLP, organizačná zložka, Štefánikova 15, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Obo 38/2014, 2 Obo 39/2014 z 26. februára 2015 takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti mesta Martin **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. júna 2015 doručená sťažnosť mesta Martin, Námestie S. H. Vajanského 1, Martin (ďalej len „sťažovateľ“), doplnená podaniami doručenými ústavnému súdu 30. júla 2015, 8. marca

2016, 11. marca 2016, 30. marca 2016 a 8. apríla 2016, vo veci namietaného porušenia základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 2 Obo 38/2014, 2 Obo 39/2014 z 26. februára 2015. Táto sťažnosť sťažovateľa bola zaevidovaná pod. sp. zn. Rvp 8245/2015 a bola pridelená sudcovi spravodajcovi Ľubomírovi Dobríkovi.

2. Z obsahu sťažnosti, jej doplnení a príloh vyplýva, že najvyšší súd napadnutým rozsudkom sp. zn. 2 Obo 38/2014, 2 Obo 39/2014 z 26. februára 2015 ako súd druhého stupňa potvrdil rozsudok Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 19 Cb 161/2002 z 19. marca 2014 v časti, ktorou krajský súd uložil žalovanému sťažovateľovi povinnosť zaplatiť žalobcovi PK Faktoring, s. r. o., sumu 3 422 293,04 eur s 11,4 % úrokom z omeškania od 15. septembra 2002 do zaplatenia.

3. Po priblížení skutkového stavu sťažovateľ v úvode sťažnosti sumarizujúci dôvody podania sťažnosti uvádza:

„Sťažovateľ má z dôvodov uvádzaných v tejto sťažnosti za to, že Najvyšší súd SR v rozpore so zásadou rímskeho práva iura novit curia, v dôsledku výkladovej a aplikačnej svojvôle porušil jeho základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nelogickým, nepresvedčivým a vnútorne protirečivým odôvodnením Napadnutého rozhodnutia, obsahujúceho inter alia vnútorné rozpory v časti aplikácie právnych predpisov týkajúcich sa posúdenia nároku žalobcu na zaplatenie hodnoty nepeňažného vkladu v peniazoch, pričom na zistený skutkový stav aplikoval Najvyšší súd SR nesprávnu právnu normu a aplikáciu tejto právnej normy buď neodôvodnil zrozumiteľne alebo vôbec, prípadne odôvodnil spôsobom, ktorý prekračuje rámec prípustnej právnej argumentácie. Najvyšší súd SR nevzal do úvahy platné a účinné znenie právnych predpisov aplikovateľných na zistený skutkový stav s navyše aplikoval právnu normu retroaktívne. Najvyšší súd SR sa zároveň nevysporiadal so zásadnou

a kľúčovou argumentáciou Sťažovateľa, čím Napadnuté rozhodnutie nesie všetky znaky arbitrárneho a ústavne nesúladného rozhodnutia.“

4. Sťažovateľ následne formuluje konkrétne výhrady k napadnutému rozhodnutiu najvyššieho súdu v súvislosti s právnym posúdením základného nároku žalobcu, s právnym posúdením premlčania práva žalobcu, ako aj v súvislosti s otázkou odstúpenia od zmluvy a sumarizujúc svoju argumentáciu uvádza:

„Odôvodnenie Napadnutého rozhodnutia je z dôvodov uvedených v bodoch I., II. a III. vnútorne rozporné, nepresvedčivé, protichodné a v časti, v ktorej Najvyšší súd SR posudzoval začiatok plynutia premlčacej doby je Napadnuté rozhodnutie v rozpore s pravidlami akejkoľvek formálnej a právnej logiky. Zároveň je argumentácia použitá v Napadnutom rozhodnutí prejavom výkladovej svojvôle Najvyššieho súdu SR. Právne posúdenie nároku žalobcu podľa ustanovenia § 59 ods. 5 Obchodného zákonníka za súčasného vyjadrenia súhlasu s právnym posúdením prvostupňovým súdom podľa iného právneho predpisu a nevysporiadanie sa s námietkami Sťažovateľa nepredstavuje pre Sťažovateľa kvalitu a presvedčivosť odôvodnenia súdneho rozhodnutia ako by rozsudok v zmysle §157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku z hľadiska právnej istoty, predvídateľnosti a logicky súvisiacej argumentácie súdu pri aplikácii právnych predpisov predstavovať mal.

Z uvedených dôvodov Sťažovateľ uvádza že jeho právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo Napadnutým rozhodnutím zásadne porušené.“

5. Sťažovateľ taktiež namieta aj neprípustnú retroaktívnu aplikáciu právnej normy a v podstatnom uvádza:

„Najvyšší súd SR argumentáciou v Napadnutom rozhodnutí porušil princíp zákazu retroaktivity, keď aplikáciou ustanovenia § 59 ods. 2 Obchodného zákonníka, účinnou od 01.02.1998, na právne vzťahy vzniknuté v rokoch 1995 a 1996, pripustil pravú spätnú účinnosť právnej normy, čo je nezlučiteľné s obsahom princípu právneho štátu podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy SR, najmä princípom právnej istoty. Nevysporiadaním sa s námietkami

Sťažovateľa Najvyšší súd SR zároveň porušil právo Sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.“

6. Svoje výhrady k napadnutému rozhodnutiu najvyššieho súdu sťažovateľ zhrnul takto:

„Z vyššie opísaných skutočností za hlavné porušenia ústavného práva Sťažovateľa na súdnu ochranu Najvyšším súdom Slovenskej republiky v konaní sp. zn. 2Obo/38/2014, 2Obo/39/2014 vo vzťahu k výroku, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19. marca 2014 č. k. 19Cb/161/2002-1059, považuje Sťažovateľ to, že Najvyšší súd SR sa aj so zásadnými argumentmi Sťažovateľa vysporiadal jednostranne a formalistický v nadmieru stručnom, vnútorne protirečivom, nesúrodnom a nepresvedčivom odôvodnení Napadnutého rozhodnutia.

Odvolací súd najskôr v odôvodnení Napadnutého rozhodnutia konštatoval, že sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa, následne však na nároky žalobcu aplikoval úplne iné ustanovenie právneho predpisu, ktorého aplikáciou navyše svojím skorším rozhodnutím vtom istom konaní vylúčil a jeho použitie v odôvodnení Napadnutého rozhodnutia žiadnym spôsobom neodôvodnil.

...

V zmysle argumentácie Sťažovateľa odvolací súd aplikoval v konaní nesprávnu právnu normu, pričom aplikáciu tejto právnej normy zrozumiteľne neodôvodnil, alebo odôvodnil spôsobom, ktorý prekračuje rámec prípustnej právnej argumentácie, nevzal do úvahy platné a účinné právne normy obchodného a občianskeho práva v rozhodnom čase, zároveň sa nevysporiadal so zásadnou a kľúčovou argumentáciou Sťažovateľa, okrem jednoduchého konštatovania, že ju považuje za nedôvodnú a irelevantnú s odkazom na argumentáciu súdu prvého stupňa alebo svojich predchádzajúcich rozhodnutí, čím Napadnuté rozhodnutie nesie všetky znaky arbitrárneho a ústavne nesúladného rozhodnutia s označenými právami podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Za presvedčivé, racionálne, či ústavne súladné nemožno považovať najmä odôvodnenie Napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k právnemu posúdeniu nároku sťažovateľa a k začatiu plynutia premlčacej doby.“

7. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Základné právo Sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26. februára 2015 sp. zn. 2Obo/38/2014, 2Obo/39/2014 porušené boli.

Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26. februára 2015 sp. zn. 2Obo/38/2014, 2Obo/39/2014 zrušuje a vracia Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky je povinný uhradiť Sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia vrátane DPH na účet jeho právneho zástupcu, ktoré budú vyčíslené v písomnom vyhotovení nález, a to do jedného mesiaca od právoplatnosti nález. “

8. Sťažovateľ zároveň navrhol, aby ústavný súd uznesením o dočasnom opatrení takto rozhodol:

„Odkladá vykonateľnosť rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 19. marca 2014 č. k.19Cb/161/2002-1059 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 26. februára 2015 sp. zn. 2Obo/38/2014, 2Obo/39/2014 v časti, ktorou bol Sťažovateľ zaviazaný zaplatiť žalobcovi 3.422.293,04 Eur s 11,4 % úrokom z omeškania ročne od 15.9.2002 do zaplattenia, a to až do právoplatnosti rozhodnutia o sťažnosti podanej Ústavnému súdu Slovenskej republiky v tejto veci. “

9. Dňa 30. júla 2015 bolo ústavnému súdu doručené späťvzatie sťažnosti sťažovateľa v časti návrhu na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia najvyššieho súdu, a to vzhľadom na skutočnosť, že „v konaní o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora proti Napadnutému rozhodnutiu Najvyšší súd Slovenskej republiky dňa 19.06.2015 vydal uznesenie sp. zn. 1M Obdo V 2/2015, ktorým došlo k odkladu vykonateľnosti predmetného Napadnutého rozhodnutia v spojení s prvostupňovým rozhodnutím v časti, ktorou NS SR ako súd odvolací potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa“.

10. Dňa 17. februára 2016 plénum ústavného súdu neschválilo časť návrhu rozvrhu práce ústavného súdu predloženého predsedníčkou ústavného súdu, v ktorej navrhla prerozdeliť neskončené veci po sudcovi Ľubomírovi Dobříkovi medzi ostatných sudcov ústavného súdu. Plénum schválilo, že neskončené veci po sudcovi Ľubomírovi Dobříkovi budú pridelené novovymenovaným sudcom ústavného súdu po tom, ako sa ujmú funkcie.

11. Dňa 29. februára 2016 sudcovi Ľubomírovi Dobříkovi skončilo funkčné obdobie.

12. Dňa 9. marca 2016 bolo ústavnému súdu doručené podanie sťažovateľa, ktorým sťažovateľ žiadal o pridelenie jeho sťažnosti novému sudcovi spravodajcovi, navrhol odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia najvyššieho súdu, keďže uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 1 M Obdo V 2/2015 z 19. júna 2015, ktorým bola odložená vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia najvyššieho súdu, *„zaniklo právoplatnosťou Rozhodnutia o mimoriadnom dovolaní dňa 7. marca 2016“*, a doplnil odôvodnenie sťažnosti o *„právne argumenty vyplývajúce z judikatúry ESLP zverejnenej až po podaní sťažnosti“*.

13. Dňa 11. marca 2016 bolo ústavnému súdu doručené podanie sťažovateľa, ktorým doplnil odôvodnenie návrhu na vydanie dočasného opatrenia a v podstatnom uviedol, že *„dňa 10. marca 2016 došlo k zablokovaniu bankových účtov sťažovateľa súdnym exekútorom na vymoženie pohľadávky priznanej Napadnutým rozhodnutím“*.

14. Dňa 19. marca 2016 bola ústavnému súdu doručená druhá sťažnosť sťažovateľa mesta Martin (sp. zn. Rvp 2946/2016), ktorá bola pridelená sudcovi Lajosovi Mészárosovi.

15. Dňa 30. marca 2016 bolo ústavnému súdu doručené podanie sťažovateľa, ktorým doplnil odôvodnenie návrhu na vydanie dočasného opatrenia a v podstatnom uviedol:

„... doterajším výkonom napadnutého rozhodnutia exekúciou na účty sťažovateľa vznikla sťažovateľovi škoda približne 2.500.000 EUR. Následne bola na sťažovateľa vyhlásená nútená správa, čím sa možnosť viesť exekúciu na jeho peňažné prostriedky na účtoch dočasne obmedzila. Následne bol však dňa 23. marca 2016 sťažovateľovi

doručený list od oprávneného v exekúcii formou e-mailu, ktorým hrozí rozšírením exekúcie aj na strategický majetok sťažovateľa slúžiaci na plnenie funkcií mesta.“

16. Dňa 6. apríla 2016 plénum ústavného súdu neschválilo návrh dodatku k rozvrhu práce predložený predsedníčkou ústavného súdu, v ktorom navrhla prerozdeliť neskončené veci po sudcovi Ľubomírovi Dobříkovi medzi ostatných sudcov ústavného súdu, pomerom hlasov 6 : 4.

17. Dňa 8. apríla 2016 bolo ústavnému súdu doručené podanie sťažovateľa, ktorým doplnil odôvodnenie návrhu na vydanie dočasného opatrenia a v podstatnom uviedol:

„Momentálne je sťažovateľ v režime nútenej správy a teda nie je možné pokračovať vo vedení exekúcie na peňažné prostriedky na účte nútenej správy. Na základe komunikácie, ktorú zaslal poslancom mestského zastupiteľstva oprávnený... možno dôvodne predpokladať, že oprávnený v spolupráci s povereným súdnym exekútorom [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] v súčasnosti pripravujú pokračovanie exekúcie na iný majetok sťažovateľa než peňažné prostriedky na účtoch.“

18. Dňa 11. mája 2016 plénum ústavného súdu neschválilo návrh predsedníčky ústavného súdu, aby obe sťažnosti sťažovateľa mesta Martin boli spojené na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 2946/2016 (sudca spravodajca Lajos Mészáros), pomerom hlasov 6 : 4. Návrh vychádzal z čl. II bodu 10 rozvrhu práce ústavného súdu, v zmysle ktorého sa veci výnimočne nemusia spájať k skoršej veci, ak existujú okolnosti hodné osobitného zreteľa – takou okolnosťou bolo to, že po skončení funkčného obdobia sudcu Ľubomíra Dobříka skoršia vec (Rvp 8245/2015) nebola pridelená žiadnemu sudcovi.

19. Dňa 7. júla 2016 plénum ústavného súdu neschválilo návrh dodatku k rozvrhu práce opätovne predložený predsedníčkou ústavného súdu, v ktorom navrhla prerozdeliť neskončené veci po sudcovi Ľubomírovi Dobříkovi medzi ostatných sudcov ústavného súdu, pomerom hlasov 6 : 2.

20. Dňa 14. septembra 2016 plénum ústavného súdu schválilo návrh dodatku k rozvrhu práce opätovne predložený predsedníčkou ústavného súdu, v ktorom navrhla prerozdeliť neskončené veci po sudcovi Ľubomírovi Dobříkovi medzi ostatných sudcov ústavného súdu. Sťažnosť sťažovateľa vedená pod sp. zn. Rvp 8245/2015 bola elektronickým systémom pridelovania pridelená predsedníčke ústavného súdu ako sudkyňi spravodajkyňi (elektronický systém pridelovania funguje na ústavnom súde od 1. apríla 2016).

21. Dňa 14. októbra 2016 predsedníčka ústavného súdu ako sudkyňa spravodajkyňa listom oznámila možné dôvody jej vylúčenia z konania vedeného pod sp. zn. Rvp 8245/2015, a to z dôvodu podávania námietok predpojatosti zo strany právneho zástupcu sťažovateľa mesta Martin Petra Kubinu voči jej osobe vo viacerých konaniach pred ústavným súdom. Uviedla, že oznámené skutočnosti z hľadiska objektívneho testu nestrannosti môžu zakladať pochybnosti o jej predpojatosti voči právnomu zástupcovi sťažovateľa mesta Martin Petrovi Kubinovi vo veci vedenej pod sp. zn. Rvp 8245/2015, ktoré jej bolo pridelené prostredníctvom elektronického systému pridelovania. Pokiaľ ide o subjektívne hľadisko nestrannosti, predsedníčka ústavného súdu uviedla, že sa necíti predpojatá.

22. Dňa 9. novembra 2016 príslušný „námietkový“ senát ústavného súdu uznesením sp. zn. I. ÚS 696/2016 rozhodol, že predsedníčka ústavného súdu ako sudkyňa spravodajkyňa nie je vylúčená z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vedenom pod sp. zn. Rvp 8245/2015.

23. Dňa 23. novembra 2016 ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 787/2016-104 prijal sťažnosť sťažovateľa na ďalšie konanie v rozsahu namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru rozhodnutím najvyššieho súdu sp. zn. 2 Obo 38/2014, 2 Obo 39/2014 z 26. februára 2015.

Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 787/2016-104 z 23. novembra 2016 zároveň nevyhovел návrhu sťažovateľa na vydanie dočasného opatrenia.

24. Dňa 23. novembra 2016 bol do programu neverejného zasadnutia pléna ústavného súdu, ktoré sa malo konať 30. novembra 2016, zaradený návrh predsedníčky ústavného súdu ako sudkyne spravodajkyne, aby vec vedená pod sp. zn. III. ÚS 787/2016 a vec vedená pod sp. zn. II. ÚS 454/2016 (Rvp 2946/2016) boli spojené na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 787/2016 (sudkyňa spravodajkyňa Ivetta Macejková). Návrh vychádzal z čl. II bodu 10 rozvrhu práce ústavného súdu, v zmysle ktorého ak neexistujú okolnosti hodné osobitného zreteľa, tak sa veci spájajú k skoršej veci – v prípade tohto návrhu na spojenie takáto okolnosť hodná osobitného zreteľa neexistovala, keďže (na rozdiel od prvého návrhu na spojenie) po skončení funkčného obdobia sudcu Ľubomíra Dobríka skoršia vec (III. ÚS 787/2016) už bola pridelená novej sudkyňi spravodajkyňi – Ivette Macejkovej.

25. Dňa 29. novembra 2016 bolo ústavnému súdu doručené podanie sťažovateľa, ktorým sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu ústavnému súdu oznámil späťvzatie sťažnosti v celom rozsahu a zároveň žiadal, aby ústavný súd konanie o sťažnosti vedené na ústavnom súde pod sp. zn. III. ÚS 787/2016 zastavil, pričom sťažovateľ v podstatnom uviedol:

„... sťažovateľ týmto v celom rozsahu berie späť svoju sťažnosť zo dňa 3. júna 2015 proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obo/38/2014, 2Obo/39/2014 zo dňa 26. februára 2015, ktorá je vedená na Ústavnom súde pod spisovou značkou III. ÚS 787/2016 (predtým Rvp - 8245/2015, sudkyňa spravodajkyňa JUDr. Ivetta Macejková, PhD.) a žiada konanie o tejto sťažnosti zastaviť podľa § 54 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v platnom znení.

Kedže pri predbežnom prerokovaní uvedenej sťažnosti dňa 23. novembra 2016 nebolo vyhovené návrhu na vydanie požadovaného dočasného opatrenia vo forme odkladu vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia, pokračovanie v konaní č. III. ÚS 787/2016 nedáva pre sťažovateľa ďalší zmysel.

Pre vylúčenie pochybností, toto späťvzatie sa nijako nedotýka sťažnosti sťažovateľa zo dňa 19. marca 2016 proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M ObdoV/2/2015 zo dňa 25. februára 2016, ktorá je vedená na Ústavnom súde pod

spisovou značkou II. ÚS 454/2016 (predtým Rvp - 2946/2016, Sudca spravodajca JUDr. Lajos Mészáros). V konaní o tejto sťažnosti má sťažovateľ záujem ďalej pokračovať až do jeho právoplatného skončenia a zúčastniť sa.“

II.

26. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

27. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

28. Podľa čl. 131 ods. 2 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach podľa čl. 127 ústavy v trojčlenných senátoch. Senát sa uznáva nadpolovičnou väčšinou svojich členov.

29. Podľa § 54 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

30. Z už uvedeného vyplýva, že sťažovateľ podaním doručeným ústavnému súdu 29. novembra 2016 svoju sťažnosť vedenú pod sp. zn. III. ÚS 787/2016 vzal v celom rozsahu späť a žiada ústavný súd, aby konanie o nej zastavil.

31. Ústavný súd po preskúmaní žiadosti sťažovateľa v spojení s námietkami, ktoré uplatnil proti napadnutému rozhodnutiu najvyššieho súdu, nezistil existenciu skutočností, ktoré by mohli viesť k záveru o neprípustnosti zastavenia konania – ústavný súd zastáva názor, že vo veci sťažovateľa nemožno dospieť k záveru o mimoriadne závažnom spôsobe porušenia jeho základných práv alebo slobôd, pričom ústavný súd nezistil ani iné dôvody, ktoré by späťvzatiu sťažnosti bránili.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd rozhodol podľa § 54 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia (obdobne napr. III. ÚS 126/07, III. ÚS 203/2013, III. ÚS 408/2013, III. ÚS 560/2013, III. ÚS 454/2014 a iné).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. februára 2017